

Side, at jeg skal berøre dem, dog i al Korthed. Endrin's forslaget Nr. 2 angaar de skraa Skorstens Undersøttelse, om de skulle unde støttes paa den skraa Side, den helbende Side, eller paa de lodrette lige Sider. Lad mig for Kortheds Skyld gaa ind paa den ærede Ordførers Forklaring, lad mig tage den meget haatrufne Forklaring, at det er de Sider, der skulle støttes, som ikke trænge til det; jeg gaar ind derpaa, men tvivlsomt vil den ærede Ordfører altid indrømme, at det er, om end ikke for ham saa dog for de fleste, der lase Lovforslaget. Jeg tror derfor, at han laesaa loyalt vil gaa ind paa, at Lovforslagets Text bliver smukkere, og at der ikke kan komme nogen smulst Misforstaaelse ud af det, naar Endrin's forslaget vedtages; thi vel at mærke, Endrin's forslaget lyder slet ikke paa, at det skal være paa den skraa Side i stedet for den lodrette. Lovforslagets Text kommer da til at lyde — med den høitærede Formands Tilløbelse, det er kun et Par Linier, jeg skal oplæse —: „Naar en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten hvile paa en Mur eller være understøttet af en Stol“. Saa staar der slet ikke Noget om, paa hvilken Side denne skal være; men det er Noget, som er ligesaa selvfølgeligt, som naar man siger til et Menneske, at han skal gaa, at han saa gaar paa sine Ben. Naar en Skorsten skal støttes, er det ligesaa selvfølgeligt, at den skal støttes af Stolen, hvor den trænger til den, og det lyder smukkere, end at bruge den Omstriking, som der skal en saa haatrufne Forklaring til, hvilken jeg iøvrigt gaar ind paa. Det andet Ord, der i Endrin's forslaget er foreslaaet skal udgaa, er Ordet „tør“, brukt om Mursten. Jeg tillod mig iqaar at give forskjellige Forklaringer af dette Begreb „tør Mursten“, og den ærede Ordfører sluttede sig til denne Forklaring, som jeg angav som min personlige, men dog paa en noget eiendommelig Maade, idet han sagde, at han troede nok, at Meningen med „tør“ Mursten her var, at den ikke behøvede at lægges i Kalk. Det vil gjælde fuldt ud, hvis Endrin's forslaget vedtages, naar der blot staar „en Mursten“, thi saa staar der ikke, om den skal lægges i Kalk eller ikke, medens der nu udtrykkelig staar, at den ikke maa lægges i Kalk; hvis den ærede Ordførers Forklaring, der jo er overensstemmende med min Opfattelse, er rigtig, saa skal den være tør, og da han forklarede „tør“ saaledes, at der ikke maatte komme Kalk til den, vilde jeg vedblivende meget ønske, at dette Endrin's forslag maatte blive vedtaget. — Jeg skal ikke komme ind paa de to teknisk-mathematiske Udtryk, som findes i samme Stykke. Jeg henviser baade til den høitærede Justitsminister og til den ærede Ordfører, om det ikke maatte blive taget under Overveelse at give et mere populært og forståeligt Udtryk inden tredie Behandling. Jeg hørte ikke noget Løfte i saa Henseende, men jeg antager, at Spørgsmaalet vil blive taget un-

der Overveelse, og derfor skal jeg ikke komme ind derpaa. — Endrin's forslaget under Nr. 3 gik den ærede Ordfører jo ind paa, og den høitærede Minister havde Intet at indvende, saa det kan jeg springe forbi og antage, at det bliver vedtaget. Det Samme tror jeg gjælder om Endrin's forslaget Nr. 4; det behøver jeg altsaa heller ikke at opholde mig ved. — Endrin's forslaget Nr. 5 accepterede den ærede Ordfører, hvorimod den høitærede Minister havde Afskilligt at indvende imod det, og jeg skal indrømme, at de Indvendinger, han gjorde, vare i flere Henseender begrundede, navnlig overfor Fortolkningsspørgsmaalet, og havde min ærede Forslaaingsstiller og jeg forud kjendt dem eller kunnet kjende dem, vilde vi ganske sikkert have givet Endrin's forslaget en anden Form. Vi ville ikke gjerne tage det tilbage, fordi vi tro, at den Tanke, der ligger i dette lille Endrin's forslag, er sund og rigtig, og da der endnu staar en Behandling tilbage, vil der altid være Leilighed til at faae en saadan Rettelser indført, som navnlig den høitærede Ministers Indvending gik ud paa. At det f. Ex paa et Stuehusloft, hvor Taaget er Straaet, hvor Spindeløve hænger ned fra Taaget og vænterne, og som er opfyldt af mangfoldige brandbare Stoffer — jeg skal navnlig fremhæve det Tilfælde, hvor der paa Loftet almindelig er opbevaret den Hør og Hamp, der bruges til Husflid, og de mange Steder, hvor endel af Loftet er indrettet til at opbevare Brændselstyg — skal være tilladt en Pige om Aftenen at gaa op og hente Ring ned, samtidig med, at det er forbudt i Stalde, hvor der er langt mindre fængende Gjenstande, ikke alene Gieren at gaa ned og undersøge et sygt Dyrs Tilstand om Aftenen med en Petroleumslampe, men endogsaa Dyrslagen, som i saadanne Tilfælde maa nøjes med at se ved en ussel Tallepraas, skjøndt Menneskeliv dog ikke derved udsattes for Fare som i dette Tilfælde, hvor det er tilladt Enhver at løbe op paa Loftet med ildfarlige Gjenstande — det er det, som vi have villet forhindre ved Endrin's forslaget. Vi tro, Tanken er rigtig, men det er meget muligt, at den burde formuleres anderledes. — Endrin's forslaget Nr. 6 rettedes der forskjellige Indvendinger imod baade fra den ærede Ordfører og særlig fra den høitærede Justitsminister, og det var Indvendinger af en saadan Art, at vi fuldstændig borte os for dem. Vi finde dem saa begrundede, at jeg paa min ærede Viedforslaaingsstiller's og egne Vegne tager Endrin's forslaget Nr. 6 tilbage. Derimod kommer jeg nu til et andet Endrin's forslag, som den ærede Ordfører idag opfordrede os til at tage tilbage — i meget villige Udtryk, kan jeg sige, idet han endogsaa udtalte, at Forslaget var for smukt til at falde. I saa Henseende maa jeg sige, at det for mig er et meget tvivlsomt Spørgsmaal, hvad den smukkeste Dødsmaade for Forslaget er, om vi ville lade det dø Straadød eller lade det slaa ihjel;